

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XIX. Expenditur ejus sententia de Angelis judicandis;

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A solam hominibus, sed & Angelis predican. Quod ut scias verum: Attende, inquit, cælum & loquar: in conspectu Angelorum p̄fallam tibi; & : Laudate Dominum cæli cælorum, & aque que super cælos sunt, laudent nomen Domini: & : Laudent eum Angelis; & : In omni loco potestate eius benedic anima mea Domino. Invenies in plurimis locis, & maxime in Psalmis, & ad Angelos sermonem fieri, data homini potestate, ei tamen qui Spiritum sanctum habet, ut & Angelos allogudatur. E quibus unum exemplum ponam, ut sciamus Angelos quoque humanis vocibus erendiri. Scriptum est in Apocalypsi Iohannis: Angelo Ephesorum Ecclesiæ scribe: Habeo aliquid contra te; & tursum: Angelo Ecclesiæ Pergamini scribe: Habeo quipiam contra te. Certe homo est qui scribit Angelis, & aliquid præcipit. Item libr. 8, in Epifol. ad Rom. Namquidnam tamquam servus bonus & fidelis, qui in pauca facerit fidelis, sciebat se super multa constitendum, & Apostolum futurum etiam post exitum suum, non solum B Gentium, sed & Israëlitatum, & aliorum fortassis invisibilium, ibi ubi benedicunt spiritus & anima iustorum Dominum, hymnum dicunt, & superexaltant eum in secula? De doctrina illa Angelis à Christo tradita supra jam disputavimus; de ea vero quam à Prophetis & Apostolis acceperunt ipsi, sic pio unicuique sentiendum est, non quidem hominibus prius revelatum fuisse & rectum quam Angelis Incarnationis mysterium, quod cum Scripturæ sacrae testimoniis manifeste pugnat; sed non integrum tamen hujus cognitionem; bonorum autem quæ ex eo consequi debebant, Gentium puta conversionis Chrysostomo memoratae, fere nullam; temporis vero postremi judicij nullam omnino habuisse.

XIX. De judicio autem in Angelos reddendo quodcumque decernit Origenes, ad Angelos hominum custodiae præfectos fere pertinet. Nam sive quibus Ecclesiastum gubernatio commissa est, sive quibus Gentium, vel singulorum hominum deputata est custodia, eos administrati munera rationem, haud secus ac homines, reddituros definit. Duplicis autem generis judicia in illos à Deo exerceri docet; alia, quotiescumque homines curæ sua permisisti recte, maleve se gerunt; aliud vero, cum supremo arbitrio de rerum universarum summa Deus judicabit. Vtique autem judiciorum generi suas videtur assignasse poenas, sua præmia; ac prioribus quidem, pro obito recte officio, laudes & gloriam; pro re male gesta, ignominiam & dedecus: posteriori vero, pro meritorum ratione, diuturniorem & clariorem, vel obscuriorē & breviorem, vel nullam, vel aeternam Dei visionem. Quæ quamquam non distinæ apud illum expressa invenias, ex ejus tamen assertiobibus facile deducuntur. Homilia in Num. 20, plurius argumentum illud edifferit, &

D Angelos unicuique nostrum gubernando delegatos, aut Ecclesiastum regimini adhibitos, vel pro hominum sibi traditorum bene gestis collaudatum, vel pro peccatis culpatum ac confutatum iri affirmat; idque ex eo probat Apocalypses capite, in quo Aslaticarum Ecclesiastum Angeli laudibus & reprehensionibus pro meritis excipiuntur: Venient enim, inquit, Angeli ad judicium nobiscum, & stabunt pro nobis ante Solem iustitiae, ne forte aliquis etiam ex ipsis casu fuerit, quod nos delinquimus; ne forte minus erga nos operis & laboris expenderint, quo nos à peccatorum labe revocarent. Eadem probationibus confirmat, & repetit Homil. 13. in Luc. atque ita concludit: Porro frequenter evenit ut nobis laborantibus ipsis sumū officium non expleamus, & in culpis sint. At Homilia in idem Evangelium 35, non hominum omnium Angelos faciem Patris qui in cœlo est videre dicit, sed eorum duntaxat, qui Ecclesiæ nōmen dederunt; tum ait postmodum: Quomodo enim si per curam eorum & industriam salus hominibus comparatur, faciem Patris semper attendant: sic si per negligientiam eorum homo corrucrit, etiam sui periculi rem esse non nesciun. Et paulo inferius: Ignominia Angelo est, si homo justus creditus fuerit, & peccaverit: ut è contrario gloria est Angelo, si creditus sibi saltem minimus in Ecclesia fuerit. Videbunt enim non aliquando, sed semper faciem Patris qui est in cœlo, cum alijs semper non videant. Secundum meritum enim eorum, quoniam Angelii sunt, aut semper, aut numquam, vel parum, vel plus faciem Dei Angelii contemplabuntur.

E At non Angelos solum tutores, sed alios etiam, quicunque peccatis se alligant in judicium sistendos pronuntiat Homil. in Ezech. Quando ergo, inquit, Angelii prævaricantur, & alijs sunt qui Dei præcepta custodiunt, & judicium præstolantur, non solum hominum, verum etiam Dei, F ut frequenter diximus tam de his que in Apocalypsi conscripta sunt, quam & ex alijs innumerabilibus, quare, inquam, non terrena & aëris judicium sit futurum?

XX. Angelos reprehensionibus ac convitis incessi, cum provinciam suscepit male administrant, cur crederet Origenes, ex eo videtur adductus, quod Apocalypsis secundo & tertio capite scriptum est, uti notavimus. Cur autem postremum quoque subituros judicium existimaverit, causa fuisse videtur locus ille Pauli; quem protulimus ex 1. Cor. 6. 3. Ne/cithis quoniam Angelos judicabimus? qui de bonis tamen Angelis nihil magis intelligendus est, quam ille Petri, ex altera ejus Epistola, cap. 2. v. 4. Si enim Deus angelis peccantibus non pepercit, sed ridentibus Inferni destratos in tartarum tradidit cruciando: in judicium reservari: & ille Iude, v. 6. Angelos vero qui non servaverunt suum principatum, sed reliquerunt suum domicilium, in iudicium magni dies, vinculis aeternis sub caligine reservavit. Retulit tamen ad Angelos